

[Elmquist.]

ministres Fejl, at de ikke har kunnet lade sig overbevise. Jeg har nu ikke alt for stærkt Indtryk af — jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Trier har det —, at den Justitsminister, vi i Øjeblikket har, egentlig er saa forfærdelig glad ved § 4, ikke saa forfærdelig begejstret vist — vel, højtærede Justitsminister! Ikke saa overbejstret? Nej, det har jeg heller ikke Indtryk af.

Saa vidt jeg ved, var den højtærede Justitsminister sidste Aar fuldstændig enig med Hr. Heilesen, der som Ordfører for sit Parti endte sin Tale med at sige:

„Jeg vil i hvert Fald ikke kunne medvirke til Gennemførelsen af denne Paragraf uden væsentlige Ændringer i den her paapegede Retning.“

Og den Retning, Hr. Heilesen paapegede, var netop, hvad det ærede Medlem Hr. Pürschel, det ærede Medlem Hr. Vejen og jeg har paapeget.

Altsaa, Hr. Heilesen sagde paa det radikale Partis Vegne: Jeg kan overhovedet ikke medvirke til denne Lovs Gennemførelse, hvis alt dette ikke ændres, og rimeligvis er Hr. Heilesen i høj Grad blevet paavirket af den Udtalelse, som det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen i 1928 fremsatte gennem Retsplejeudvalget mod § 4's Affattelse, og det kan jo ikke forklejne Hr. Heilesen, for han kunde ikke vide, at det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen et Par Aar senere havde den stik modsatte Opfattelse.

Men altsaa, det radikale Parti stod sidste Aar sammen med den højtærede Justitsminister bag Hr. Heilesen, som overhovedet ikke kunde gaa med til Gennemførelsen af § 4 i denne Affattelse. Og i Dag kommer det samme Parti med den højtærede Justitsminister i Spidsen og med det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen med den ændrede Opfattelse som Følgesvend og siger: Nu kan vi overhovedet ikke overveje dette Spørgsmaal mere, alt det, vi før var imod, er nu saa stortartet og saa klart, at vi maa have det gennemført. Jeg siger: Det maa være haarde Vilkaar for alle de menige Medlemmer indenfor dette Parti saaledes det ene Øjeblik at skulle svinge den ene Vej og det andet Øjeblik den anden Vej, efter hvem der nu er Ordfører for Partiet.

Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Pürschel og det ærede Medlem Hr. Vejen i, at naar man fra Rigsdagens Side er klar over, at § 4 er saa uklart affattet, som Tilfældet er, saa uklart, at det

faktiske Forhold er dette, at ingen ved, hvad der egentlig falder ind under § 4, er det ganske urimeligt at jasje Lovforslaget igennem her i den 11te Time af denne Samling. Jeg synes, det er meget lidet stemmende med Rigsdagens Værdighed, at man, naar man saaledes er enig om, at klar er Affattelsen ikke, og naar man staar og diskuterer den, alligevel siger, at Tid til at drøfte den yderligere i Udvalg, Tid til at prøve paa at faa en bedre Affattelse vil man ikke give. Jeg haaber, at det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen, naar han kommer hjem efter Mødet i Dag og nærmere faar overvejet og gennemtænkt, hvad han har tænkt for 2 Aar siden, alligevel vil komme til det Resultat, at det maaske kunde være fornødt endnu en Gang at overveje § 4 og søge at faa en Affattelse saa klar, at vi alle kunde være tilfredse med den.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Vejen har Ordet for en kort Bemærkning.

Vejen: Det ærede Medlem Hr. Elmquist tager fejl, naar han vil placere mig paa den Maade, han gjorde nu. Forrige Gang det ærede Medlem talte, sagde han, at vi maatte se at komme bort fra de Ulemper, der klæbde ved § 4, og han omtalte da utrykkeligt Pantebreve, Skøder og Testamenter, men jeg kan for mit Vedkommende ikke gaa med til at vedtage Loven, hvis vi gør § 4 betydningsløs, og det mener jeg vi gør, hvis vi tager Pantebreve, Skøder og Testamenter ud.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel spurgte, hvordan Venstre stillede sig til det økonomiske, om vi ikke havde økonomiske Betæneligheder. Jeg kan dertil sige, at selv sagt ved jeg ikke, hvilke Betæneligheder det nu afdøde Medlem af Landstinget Hr. Nygart, der var Ordfører i Landstinget, havde, om det ene og alene var økonomiske Betæneligheder, eller om han ogsaa havde andre Betæneligheder ved Forslaget. Det kan jeg ikke udtale mig om, men det er klart, at Venstre har haft og har økonomiske Betæneligheder ved dette Forslag; men som jeg udtalte, første Gang jeg havde Ordet, vi mener, vi faar Godtgørelse gennem de Bestemmelser, der er indføjet i § 4; derigennem faar vi en billig Rets Hjælp for den almindelige Befolkning, og derved mener vi at faa Valuta for de Udgifter, vi faar til Retskontorerne.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.